

Scénář Liselotte Prošková

Liselotte Prošková, rozená Naková, se narodila 11.9.1923 v Seleticích na Žatecku. Pochází z německé rodiny. Tatínek byl kovář. Liselotte měla pět mladších bratrů a také měli malé hospodářství, proto byla její maminka v domácnosti. Rodinné vánoce probíhaly skromně, ale vesele, všechny děti se vždy těšily, jako dárečky dostávaly většinou oblečení, které jim ušila maminka.

Moji rodiče ty se dovedli postarat, dokázali se starat aby bylo něco pro děti. Drobný dobytek, políčko.... Byli jsme soběstačný skoro.

Hodně času trávila u prarodičů v Postoloprtech. Byli věřící a proto každou neděli chodili do kostela, na což moc ráda vzpomíná. Babička s dědečkem měli domek, zvířata a ona jim pomáhala. Nejradši si však hrála se svým králíčkem, dodnes vzpomíná jak o něj přišla.

To jsem obrečela, dědeček říkal, to jsem zvědav jestli budeš toliko plakat až ti umře máma.

Do školy chodila do Strojetic u Rakovníka. Vychodila jen základní školu. Čtyři roky do české školy a čtyři roky do německé. Kamarády měla mezi Čechy i Němci.

My jsme nikdy neměli žádný rozepře s nikým, protože jsme uměli obě řeči, jako děti jsme chodily do německý školy i do český, takže jsme se domluvili se všema.

Po válce byli odsunuti někteří němečtí obyvatelé. Přišla tak o sousedy i kamarády. Oni však zůstali a tatínek provozoval kovárnu dokud mohl. Liselotte ač drobné postavy pracovala na šachtě.

Tenkrát to bylo jedno, jestli ženská, práci jsme potřebovali, prostě jsme si museli vydělat, no tak prostě nás tam vzali.

Tam i poznala svého manžela Josefa Proška. V devatenácti letech odešla z domu a když jí bylo 21 tak se vdala. Narodilo se jí pět dětí. Její manžel začal pracovat u lesů a díky tomu se hodně stěhovali, nakonec se usídlili na severu Čech v Lobendavě. Ona tady pracovala v zemědělství, ale většinou byla v domácnosti s dětmi. Měli malé hospodářství. Někdy vypomáhala na pionýrských táborech jako kuchařka.

Část její rodiny žije v Německu a pravidelně jí navštěvují. Celý život ráda pekla, šila dětem oblečení. Poslední roky se o ní starala její dcera, která tak jako ostatní její děti, zůstala ve Šluknovském výběžku.

Na závěr našeho povídání jsem se zeptali paní Proškové, co by chtěla vzkázat dalším generacím.

A myslíte, že by poslouchali? No jo no tak hlavně at' jsou poctiví, pracovití, at' se snášejí.

Bohužel paní Liselotte Prošková zemřela 14. února 2024 ve věku 100 let, velice si vážíme toho, že jsme se mohli setkat s touto zajímavou paní, která nám poutavě přiblížila svůj životní příběh.